

over land fra den kroatiske kyst. Ruterne går gennem kroatisk og bosnisk-kroatisk territorium. Oplysninger tyder på, at de bosniske kroater – foruden at opkræve en kraftig told – ikke har tilladt passage af andet end lette våben og ammunition.

Spm. nr. S 1896

Til udenrigsministeren (12/6 95) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Hvorfor har FN ikke grebet ind over for de fortsatte granatangreb på civilbefolkningen i Tuzla, som jo udgør en af FN's såkaldt »sikre zoner«, og vil en hel eller delvis ophævelse af embargoen kunne bidrage til at sikre forsvaret af de multi-etniske områder, herunder Tuzla, og sikre, at disse områder kan forsvare sig selv mod terrorangreb; vil omvendt en effektiv håndhævelse af embargoen over for alle parter kunne bidrage til en løsning, og er en effektiv embargo overhovedet mulig?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 1895.

Svar (21/6 95)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): FN's evne og vilje til at gribe ind over for de sikre områder er genstand for løbende debat. Flere af de udpegede sikre områder er hjemsted for regionale militære hovedkvarterer. Områderne er endvidere ikke, som oprindeligt anbefalet, blevet afmilitariserede. Tværtimod foregår der angreb ud af områderne. Det komplicerer FN's reaktionsmuligheder. For så vidt angår Bihac, kompliceres situationen yderligere af interne muslimske kampe.

Problemerne omkring de sikre områder er flere gange blevet ganske grundigt analyseret af generalsekretæren (i maj og december sidste år og igen i hans seneste rapport til Sikkerhedsrådet af 30. maj 1995). Det har vist sig at være et vanskeligt emne at nå til enighed om.

Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt en ophævelse af våbenembargoen vil ændre ved

det nuværende billede og herunder bidrage til en bedre beskyttelse af de såkaldt sikre områder, kan det anføres, at selv om våbenembargoen blev ophævet, ville våbnene skulle passere bosnisk-kroatisk territorium for at nå den bosniske regeringshær. Det må fortsat anses for tvivlsomt, hvorvidt kroaterne vil tillade, at tunge våben når regeringshæren. Forsyninger via luften vil være ganske sårbare over for bosnisk-serbiske nedskydninger. Der vil være et træningsbehov, og ikke mindst kan peges på den store risiko for iværksættelse af voldsomme foregribende angreb fra serbisk side.

Engagementet i det tidligere Jugoslavien har været styret af tre overordnede hensyn:

- at bidrage til en forhandlingsløsning,
- at lindre krigens virkninger for civilbefolkningen, og
- at hindre en spredning af konflikten.

Ingen af disse mål vil blive fremmet ved en ophævelse af våbenembargoen. En ophævelse kunne tværtimod foranledige parterne til at tro, at der nu er givet grønt lys for en løsning på konflikten på slagmarken. En holdbar løsning på konflikten kan kun findes ved forhandlingsbordet.

Desuden er det vanskeligt at forestille sig, at det kun vil være den bosniske regering, der vil få del i de våben, der ville tilflyde området i tilfælde af ensidig ophævelse.

Med hensyn til håndhævelse af embargoen henvises til svar på spørgsmål nr. S 1895.

Spm. nr. S 2091

Til indenrigsministeren (10/7 95) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Hvem repræsenterede Indenrigsministeriet i Flygtningenævnets Koordinationsudvalg (med angivelse af deltagelse i møder) i perioden fra 1. januar 1994 til 1. maj 1995 samt i de undernævnte, der behandlede sagerne om serbiske militærnægtere,

- hvem repræsenterede Indenrigsministeriet i Flygtningenævnets undernævn (med angivelse af deltagelse i møder) i perioden fra 1. januar 1994 til 1. maj 1995,
- hvem deltog for Indenrigsministeriet i mødet i Flygtningenævnet den 10. oktober 1994 vedrørende behandlingen af Ombudsmandens høringskrivelse, og